

Pongrácz Éva (képünkön) festőművész kiállításának csütörtök esti megnyitóján még kijavították a művésznőt, amikor az aranykor permanenciájáról beszélt, hiszen valaminek az aranykora csak egyszer, egy időben lehet. De miért ne létezhetne folyamatosan, persze nem mindenben és nem egyszerre mindenhol, de bűvópatakként mondjuk egy élet során! (GALÉRIÁVAL!)

AZ ANK Színháztermének előterébe lépve furcsa módon egy énekes, történetesen Csizmadia Sándor John Lennon népszerű dalát az Imagine-t énekelte gitárkísérettel. Ez az "antré" fogadta azokat az érdeklődőket, akik kíváncsiak voltak

Pon

grácz Éva

alkotásaira, amelynek kiállítása aznap este 6 órakor nyílt meg. A művésznő a gitáros mellett ülve várta a vendégeket, akik szép számmal érkeztek, mindenkihez volt egy kedves szava, mosolya, érintése. A betérőt magával ragadta személyisége játékosága, soha fel nem növő gyermeki természetessége, derűje és romlatlansága. Pongrácz Éva egy jelenség, nem lehet meghatározni, keretek közé zárni, megzabolázni. Évtizedekig dolgozott művészet-pedagógusként főképp cigány gyerekekkel,

nagyméretű képei országos hírnevet szereztek neki és tanítványainak egyaránt, módszere a világon több helyen ismert-elismert.

A ma már nyugdíjas művész most saját műveiből merített egy csokorral és „India, aranykori látomásaim” címmel tárta elénk. A keleti misztikum mindig vonzotta, ahogy a kiállítás egyik méltatója Rácz Géza a Kagylókürt című folyóirat főszerkesztője fogalmazott: a fiatal és szertelen Európa vállára vette a bölcs aggastyánt, Indiát és ebből született egy új minőség, melyet a kultúrák szerencsés találkozása és házasítása eredményezett.

Éva is ezt a varázslatot hajtotta, hajtja végre, amelyben - ahogy arról Aknai Tamás művészettörténész is szólt - megtermékenyítőleg hatott két indiai ösztöndíj is, amelynek révén a művésznő összeolvasztotta a két kultúrát. Képein Aknai szerint művein „születések” sorozata érhető tetten, valóban látomásszerűen sorakoznak egymás után a távoli világ figurái, növényei, hogy aztán mégis otthonos és számunkra is értelmezhető üzenetté álljanak össze.

Pongrácz Éva látásmódja egyedi, gyerekkorától képekben gondolkodik. Amikor valaki még nagyon fiatal, akkor természetes a képszerű világlátás – mondta lapunknak a művésznő. Számára az volt furcsa, hogy felnőve sem változott ez meg, továbbra is színek, formák ritmusok jelentek meg előtte, a fogalmi gondolkodással párhuzamosan, de azt uralva. Indiában járva egy ottani bölccsel konzultálva jött erre rá, aki felfedezte benne ezt a képességet, ami számára túlságosan közeli és természetes volt ahhoz, hogy rácsodálkozzon. Éva

családban él férjével és gyermekeivel, a kik közül kicsit kilóg ezzel a világlátással, de mint elmondta ez nem okoz gondot a hétköznapokban, hiszen harmónia és béke uralkodik a közelében és ez lehetővé teszi, hogy nyugodtan alkotasson. Maga a festészet olykor annyira magával ragadja, hogy napokig nem eszik és nem pihen, leköti az alkotás, extázisban végzi a munkáját. A művészet egyfajta révület, felfokozott állapot, rezgés. Az alkotó számára ez a folyamat szubjektív része, itt törnek fel a fantáziájában elképzeléseiben létező „előképek”, az utolsó ecsetvonásig ennek a hatása alatt cselekszik. A befogadói oldal adja az objektivitást, ha a műalkotás képes ezt a alkotói állapotot, annak hőfokát, rezgésszámát átadni, akkor következik be a csoda, amelyet művészetnek hívunk.

Pongrácz Éva munkái és személyisége kétségtelenül erre születtek, ezt közvetítik. Munkáiról „átjön” mindaz, amit érzett akár tudattalanul is alkotás közben. Kétségei és örömei, kérdései és válaszai, mosolya és könnyei. A képek emberiek, az alkotó szerethető és egyben varázslatos személyiség.

A kiállítás március 14-ig látogatható ingyenesen az ANK Művelődési Ház kiállítóterében.

Aknai Tamás művészettörténész méltatta a művésznő alkotásait

Mindig van aranykor

Írta: Bereczki Lajos

2012. február 24. péntek, 08:14

Déry Zoltán a kultúrák egymásrahatásáról beszélt

Déry Zoltán színes, érdekes egyéniség

Többnyire közelebb a nézelődés

Személyes egy csoportja

Indiai hatások

Egy szén önarckép

Altár személyes tárgyakkól: fotók, nyaklánc, könyv, emlékek...

A művész a képeivel

Mindig van aranykor

Írta: Bereczki Lajos

2012. február 24. péntek, 08:14

Beállítás csak a fotó és a jókedv miatt

Egy tanulmány, akt

A virágok melyeket olyan sokszor átfest

Misztikum és rejtély

Kontrasztok